

Liřkov[®] 2. vidění

53. ročník festivalu poezie WP

ZPRAVODAJ WP 2010 dne 16. června

...no tak mi brácha čte:
Verne definitivně dopsal
poslední román Zatopená Sahara

... a teď ještě k tomu:
zatmění měsíce...
erupce sopky Vesuv
zničila Neapol,
zemětřesení zničilo
San Francicko,
to budou ty změny klimatu...
...no letos už si to umím
přečíst sám...
...u Ježků mají
chlapečka Jarouška,
u Pechů - co mají
chatu na Stražisku
- malého peška Ladislava...

...tak já zas musím
do školy,
to jsem zvědav,
co se tam
ještě všechno
dozvím...

53. ročník festivalu poezie

pořádá

Město Prostějov, Městský úřad Prostějov, odbor školství a kultury, oddělení

DUHA - Kulturní klub u hradeb, **NIPOS ARTAMA** Praha,

pod záštitou **hejtmana** Olomouckého kraje Martina Tesaříka

a **starosty** města Prostějova Jana Tesaře,

za finanční podpory Ministerstva kultury, Olomouckého kraje, společnosti **TK Plus**,

ve spolupráci s **Městským divadlem** v Prostějově

a společností **GAUDEAMUS** o.p.s. při Gymnáziu Jiřího Wolkeho v Prostějově.

Obsah

Wolkrůvodník	/ 1
Povídání s... Emou Zámečnickovou	/ 2 - 3
Ó, hlasy parkových happenerů	/ 4
Hodnocení poroty divadel poesie	/ 5
Studentský happening v parku	/ 6
Zahájení	/ 7
Položení květin, vernisáže	/ 8
Život na zámku	/ 9
Doma pálená	/ 10
Dneska se bude básnit všude	/ 11
Koktejl	/ 12

Kontakt:

alice.gregusova@prostejov.eu
martina.drmlova@prostejov.eu
Duha - Školní 4, Prostějov
www.klubduha.cz/wp

Redakce:

jirikovovideni2010@seznam.cz

wolkrův prostějov

Michal Marek, šéfredaktor

Klára Valentová, redaktorka (Život na zámku)

Michaela Čásková, redaktorka (divadla poesie)

Pavčina Surmová, redaktorka (Ankety)

Lenka Sovíková, redaktorka (Koktejl)

Jiří Žák, infoservis

Jakub Haluza, korektor

Magdalena Jansová, grafička

Boh Pacholík, fotograf

Náklad 300 výtisků

Rosťa Rasta

ty jo, přijedu
na Wolkrák,
za poezíí
a všude samý
policajt,
úplnej Czechtek...

Mila Janů

bylo to moc poetické...
ta policejní kára ...

Lada Snivá

radnice mi nejvíc učarovala...
a ti pejsci s těma šikovnejma
policistama, jak krásně běhali...

Wolkrůvodník...

Budme děti!

**„I já jsem ještě dnes dítě.
A mohu všechno mít rád
ještě dnes a ještě zítra snad...“**

Jiří Wolker, V parku před polednem

V parku před polednem včera Prostějov pomalu změnil svou tvář. Snad to bylo ranním sluncem, snad zástupy vyžehlených policistů na náměstí. Nejspíš to ale způsobila ta nekončící řada poetických lidí, kteří se do žil města vlili jako rozvodněná Hloučela*.

Ráno přinesli první pozitivní vibrace do parku studenti prostějovských středních škol, ve dvorním traktu Duhy krátce před polednem začali stloukat svou káru divadelníci z Kvelbu (a v redakci nás příjemně děsili syými hlasitými výkřiky o poezii, vesmíru a vůbec), odpoledne pak patřilo nezbytným oficialitám, prvnímu divadlu poesie a večer pak kapelám v zámku.

Včera prostě Prostějov pomalu změnil svou tvář. Začal se usmívat. A jeho úsměv celý první den vytrvale sílil.

Večer se už smál jako dítě, které někdo omylem zamknul na noc v cukrárně.

Tak dnes všichni budme jako děti. A ještě zítra... A v pátek. A v sobotu!
Vždyť Wolkrův Prostějov toho má ještě tolik co nabídnout!

Michal Marek

*Hloučela, čti /hlóčela/, je hanácký veletok

Redakční fail

Do včerejšího rozhovoru s Alicí Gregušovou se nám při jeho zpracovávání vloudilo několik faktických chyb. Alena Spurná není sestrou Evy Jánošíkové (i když mají významově podobná příjmení) a Dušana Utinka v televizi také nevídáme příliš často (i když bychom rádi). Zasaženým se tímto omlouváme.

Oproti včerejšímu seznamu se změnilo složení poroty divadel poezie.

Omluvenku nám zaslala Lenka Krčková:

„Dobrý den, moc se omlouvám, že píše až teď, chvíli bych si na vás určitě našla, ale nakonec, vzhledem k mým povinnostem v divadle v Českých Budějovicích, jsem musela bohužel účast na přehlídce zrušit. Moc vám přeji, aby se Wolkrův Prostějov vydal, vždycky jsem tam už jako *malý recitátor* ráda jezdila a doufám, že třeba příště se mi to opět poštěstí. Zlomte vaz.“

Lenka Krčková

Povídání s ... Emou Zámečnickovou

Mé děti mě někdy dořikávají

Jak se Vám líbí v Prostějově? A která z návštěv Vám nejvíce utkvěla v paměti?

Město se mi líbí velmi, mám pocit, že čím dál víc. Sama pořádně nevím, čím to je. Pěkně se o něj staráte, neustále ho opravujete. Má nezaměnitelnou atmosféru, která je cítit hned, když vystoupím z vlaku. Prostě Prostějov miluju. A na kterou návštěvu nejvíc vzpomínám?

Asi jeden rok krátce po revoluci, to jsme zde byli s představením Kdo nevidí tlusté ďábly, jak si masť ryšavé vlasy. Z toho souboru poté vykryštovali Nejhodnější medvědi a nakonec i díky němu vyrostly zářivé osobnosti. Myslím, že na to představení dodnes všichni rádi vzpomínají. Pro mě to byl výjimečný zážitek. Tehdy ale Prostějov vypadal jinak, nebyl tak hezký.

Ema Zámečnicková

Do Prostějova přijíždíte především jako lektorka semináře Přednes na středních a vysokých školách. Jak se těšíte na tuto práci?

Musím se přiznat, že se cítím trošku unavená, ale těším se moc. Hlavně letos mám spoustu práce. Učím na ZUŠ v Hradci Králové, na plný úvazek, ještě vedu velký, dospělácký soubor vysokoškoláků – Divadlo Jesličky, s tím jsem připravila divadelní představení Okna, se kterým byl soubor na Wolkrově Prostějově před několika lety. Se stejným souborem teď hodně jezdíme s představením Portugálie, to je hospodská fraška na motivy Zoltána Egessyho. Tak dvakrát do měsíce ho hrajeme různě po hospodách. Do toho ještě učím na konzervatoři v Pardubicích, to je zase jiná práce. Taky dělám operu, zhruba jednu za rok. Je toho prostě hodně.

Jste autorkou knihy Cesta k přednesu aneb Průvodce pro pedagogy a mladé recitátory. Co bylo podnětem k jejímu vydání?

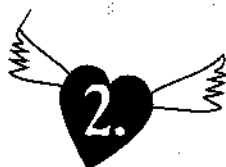
Pro mě to bylo takové završení mé lektorské práce, dělám totiž i semináře pro učitele. Jsem velkou propagátorkou zavedení přednesu do výuky na školách. Měl by to podle mě být plnohodnotný předmět a postupně přirozeně vstoupit do povědomí lidí. Dlouho jsem o tom tématu psala, k samotnému vydání knihy mě nakonec postrčil Jaroslav Provazník z Katedry výchovné dramatiky z DAMU. Byla to moje první kniha... a na dlouhou dobu asi i poslední (smích).

Kniha se povedla i po grafické stránce. Byla oceněna i v soutěži Nejkrásnější kniha roku 2009.

Ano, o výtvarnou stránku se postarala jedna z mých bývalých seminaristek a moc se jí povedla.

Kromě lektorování Vás ve čtvrtek v zámku čeká „utkání“ ve slam poetry.

(Usmívá se.) Tak to je takový malý omyl. Před nedávnem se mě někdo ptal, jestli se v rámci Wolkrova Prostějova zúčastním čtvrtečního slam poetry na zámku. Řekla jsem, jasně, určitě se zúčastním, půjdu se podívat. Ale myslela jsem jen jako divák! Takže nevím, nechme to otevřené, ve čtvrtek uvidíme.

Povídání s ... Emou Zámečnickovou

Jak se díváte na tento stále populárnější fenomén?

Často se zamýšlím nad budoucností přednesu. Snažím se hledat způsoby, jak přednes dostat do povědomí. Ve slam poetry vidím jednu z cest, kam se může ubírat. Jistě, mám k té formě výhrady, ale cítím u ní možnost vývoje, myslím, že může jít někam dál, někam se posunout. Hlavně bych chtěla, aby se přednes jako takový zbavil toho nánosu, toho balastu, který se na něj nabalil. Aby nebyl spojován s tou vžitou představou žáčka, která před tabulí bije o mříž ducha lvi a nemůže si vzpomenout, jak je to dál. Slam poetry má možná potenciál tuto představu rozbít. Do knihy, o které jsme před chvílí mluvili, dokonce na toto téma přispěl vítěz jednoho z předešlých ročníků slam poetry.

Na co se ještě v rámci svého festivalového pobytu těšíte?

Na všechno. Opravdu na všechno - na svoje seminaristy, na dnešní představení Hanky Kofránkové v Duze, taky na představení Lukáše Horáčka, to je sympáťák... Je těžké vybírat. No a pak se samozřejmě taky těším na večerní pivo na zámku.

Na Wolkrův Prostějov jste přijela z Trutnova. Kolik takových podobných festivalů za sezónu zvládnete?

Letos docela hodně. Byla jsem na Turnovském Modrém kocourovi, pak na různých krajských přehlídkách, kdy jsem byla v porotě nebo měla svoje svěřence, takže je toho opravdu hodně. Teď to asi ani nespočítám. Ještě mě čeká mezinárodní festival Divadlo evropských regionů v Hradci Králové.

Vytýkají Vám někdy, že Vám není rozumět?

Ale ano, to se stává, dost často... I když spíš mi ale vytýkají, že hovořím (přehnaně artikuluje) příliš správně a po-ma-lu, že to je trapné. To říkají hlavně moje děti rodné. Ty mě z nedočkavosti dokonce někdy „dořikávají“. Ale někdy se mi taky stává, že zapomínám slova, nebo si pomáhám takovými těmi podpůrnými slůvky, já jsem třeba na „jako“. Dnes je populární třeba i „určitě“, ale tomu se mi daří vyhýbat.

Děkuji za rozhovor.

Rozhovor vedl Michal Marek.)

Ó, hlasy parkových happenerů ...

Včerejší dopoledne v parku bylo velice pestré a barevné, počasí nám naštěstí přálo, takže všechno vyšlo podle plánu a všichni jsme se bavili. Zpočátku to vypadalo, že park obsadilo Reálné gymnázium, které rozhodilo sítě, se po skupinkách potulovalo cestičkami a přepadávalo bezbranné občany otázkami. Tradičně nechyběla módní přehlídka a živá hudba. V tak příjemné atmosféře jsem rozhodila sítě i já a přepadala „happenery“ s otázkou: „Co je předmětem a cílem Vašeho happeningu?“

„My chceme být hlavně co nejvíce free, pokládáme otázky kolemjdoucím, pokud možno co nejvíce nesmyslné. Je to vlastně jenom taková recese.“

Reálné gymnázium Prostějov

„Životním cílem mým i našeho happeningu je žluté prase a snažíme se o to, aby mělo žluté prase co žrát.“

Tvůrčí psaní Gymnázia Jiřího Wolкера

„My se snažíme lidi naučit, jak správně poskytovat první pomoc, jak pomáhat zraněným a nezpůsobit jim ještě větší problémy, než jaké mají. Ale lidi k nám bohužel moc nechodí, asi se nás bojí.“

Střední zdravotnická škola Prostějov

„My jsme návštěvníci z minulosti. Pokládáme nejrůznější dotazy, například co se týká hudebního stylu, hnutí hippies a zjišťujeme, jaký na to má kdo názor. Nakonec všechny odpovědi sepíšeme, porovnáme a utvoříme si nějaký obrázek.“

Reálné gymnázium Prostějov

„Snažíme se tady lidi naučit, jak správně aranžovat např. výlohy. Aranžování máme na škole už tři roky a v parku máme stánek druhým rokem.“

Střední škola oděvní Prostějov, s.r.o.

„Goog morning. My jsme gentlemani a ptáme se lidí na samé intelektuální otázky, jako například co bylo jako první vejce, či slepice? Za správnou odpověď rozdáváme vstupenky na dnešní večer na zámku.“

Reálné gymnázium Prostějov

Úvodné predstavenie prehliadky nasadilo kvalitatívnu latku prehliadky veľmi vysoko. Precízna práca režisérky Evy Tálské nám ponúkla inscenáciu plnú nápadov a imaginácie. Herci vo vysokom tempe a s plným nasadením naplňali jej koncepciu, v ktorej sme boli svedkami nepretržitého sledu snov a útržkov zo života hereckých predstaviteľov. Jednotlivé scény, výstupy však boli k sebe priťahované bez ďalšieho hereckého komentára, bez gradácie, bez znútornenia, ktoré by mi ako divákovi pomohlo intenzívne prežívať dianie na javisku. S postupujúcim časom som sa mi z času na čas vynorila otázka prečo sa deje zrovna to, prečo tak a nie inak, prečo ma mnohé vynikajúce scény nechávali citovo chladným a nedokázali ma po celý čas udržať v hre. Bolo mi to ľúto o to viac, lebo tento druh divadla mám veľmi rád a obdivujem ho už od doby, kedy som mal tú česť vidieť legendárne predstavenie Evy Tálské Svět snů na scéně Domu umění v Brne počas vrcholného obdobia Divadla na provázku. Velmi kvalitná výtvarná stránka inscenácie je už v predstaveniach E. Tálské štandardom, ktoré sa v amatérskom divadle často nevidí. „Magnificent Seven“ (Sedm statečných) hercov nás však doslova zavalilo energiou a kompaktným hereckým prejavom, ktorý z tejto inscenácie robí vynikajúci zážitok. Myslím si však, že doslednejšia a prepracovanejšia dramaturgia by ho pomohla povýšiť na mimoriadnu udalosť. Aj tak je to ale začiatok prehliadky jako bičí! Ďakujem.

Josef Krasula, předseda poroty divadel poezie

Zeptali jsme se diváků...

Jaké jsou vaše bezprostřední dojmy z právě zhlédnutého představení?

„Nikdy jsem nic takového neviděla. Trochu zvláštní, ale líbilo se mi to.“

„Velmi hezké, ale spíše pro mladší generaci.“

„Mně se to líbilo. Dojmy jsou všelijaké. Zahájili to opravdu dobře. Byly tam i pěkné rýmováčky.“

„Myslím si, že ostatním soutěžícím souborům nastavili vysokou laťku. Ze začátku jsem to moc nepochopila, ale člověk představení nemusí pochopit na to, aby se mu to líbilo. Hlavně tam nebyl ani jeden člověk, který by neuměl hrát. A to se nestává moc často.“

„Mně se to líbilo moc – hlavně ty ksichty a akrobatické kousky. Wow.“

„Bylo to moc dobrý a nebyla tam ani jedna pasáž, u které bych se nudila.“

„Bylo to hustý, nicméně tři věci: Zaprvé – texty občas pitomý, zadruhé – nebylo jasné, jestli má být abstrakce vtipná nebo děsivá a zatřetí se mi to občas zdálo prvoplánový.“

Na závěr otázka pro člena souboru...

Jak jsi spokojený s dnešní reprízou představení Výprodej snů?

„S představením jsem spokojený. Musím ale přiznat, že jsme zvyklí na jiné sestavení scény. Zkoušky jsme měli jenom dvě, takže to bylo trochu náročnější.“

Studentský happening v parku...

Studentský happening, nesoucí název Studenti Wolkrova Prostějovu, využil vyhrazeného času a krásného počasí naplno. Program, moderovaný osobitým **Jakubem Hyndrichem** a charismatickou **Zuzanou Dědochovou**, uvedl několik původních představení a ukázek studentské tvorby.

Dokladem toho, že happening byl ryze úspěšný, byly stále zaplněné lavičky před malebným altánkem, odkud vyhrávala hudba, a trpce zkoušený trávník, který doplácel na přetížené pěšiny a cesty.

Rozmanitým programem provázela hudební kapela **MimBar**. Na začátku přitáhla do parku i ty diváky, kteří odolali plakátu, a ještě několikrát v průběhu dopoledne se s velkým velkým úspěch připomněla.

Obě prostějovské oděvní školy (SPŠO a SŠO, s.r.o.) sestavily módní přehlídky z těch nejlepších modelů svých nejtalentovanějších žáků a následně je předvedly na krásných dívčích tělech. Diváci se mohli pokochat modely, které se umístily na těch nejpřednějších příčkách 9. ročníku Prostějovské zlaté jehly.

Potěcha smyslů volně pokračovala vystoupením **Spanish Night** (ZUŠ Vladimíra Ambrose), při kterém pohledná děvčata v rozevlátých šatech a v rytmu španělské hudby rozpochovala nejen těla svá, ale i těla diváků.

Střední zdravotnická škola se předvedla s pásmem nazvaným Let's go II., do kterého zařadila písně a stepařská představení. Terén v parku bohužel takovému představení nepřál, a tak se diváci museli spokojit pouze s ladnými pohyby, zakončenými různými údery tenisek o beton.

Střední škola oděvní nabídla kromě svých modelů návštěvníkům také aranžování balíčků a dalších doplňků. Tento program ocenily hlavně dámy, které se mohly pokochat jemným aranžérským uměním a zároveň originálními módními kreacemi.

Umíte správně pomoci člověku? byl název programu **Střední zdravotnické školy**. Studentky nabídly ukázky a dobré rady, jak poraněnému člověku ještě více neublížit ve snaze ho zachránit, a k ruce měly umělohmotnou dámu, která lehce didaktický program povyšovala přímo na cvičení.

Reálné gymnázium vyslalo své studenty do služeb recese a vznikli Návštěvníci z minulosti. Tito poutníci, přicházející z rozličných dekád naší minulosti, oživující hnutí hippies, nebo disco trend, zastavovali kolemjdoucí a pokládali jim otázky odpovídající jejich původu. Jak sami řekli, jejich záměrem bylo „být co nejvíce free“.

Poetické vystoupení **Pidivýstup** s larvální maskou mimického kvinteta vzniklo speciálně pro dnešní festivalový den a přestože měl pidisoubor na secvičení pouhé dva dny, výsledný dojem byl úchvatný. Mlčenlivá pětice přihlížejícím divákům předvedla, co se všechno může stát na takové obyčejné lavičce v městském parku.

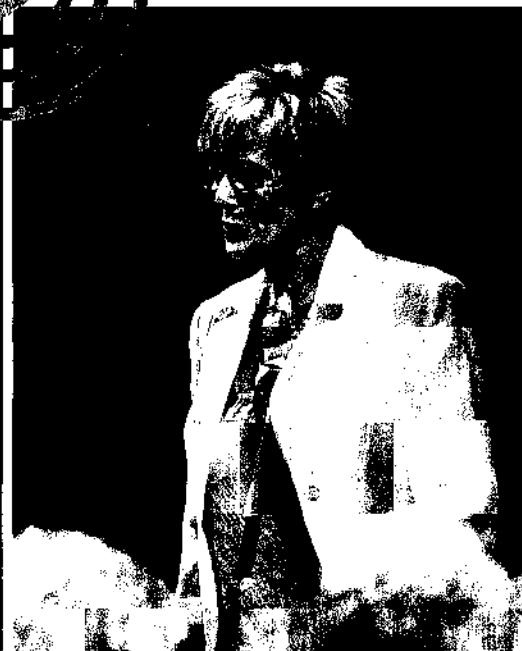
Jako každoročně se letos předvedla také **Tvůrčí dílna GJW** (Gymnázium Jiřího Wolkera), kde studenti semináře tvůrčího psaní sváděli kolemjdoucí k literárnímu projevu. Díla se objevovala nejen na betonu pod nohama chodců, ale studenti sami se stali papírem, na kterém se postupně objevovaly vzkazy neznámých autorů.

Gymnázium Jiřího Wolkera se zapojilo i dále. Síla, mužnost a připravenost přímo čísel z **Jisker**, červeno-bílé skupiny pokrokových cvičenců, kteří na závěr programu ve Smetanových sadech ohromili publikum dojemným tancem, pohyby úderníků, i dech beroucí lidskou pyramidou na úplný závěr.

Studentský happening zakončil krátký film **Wolkerův milionář** promítaný v Městské knihovně, který vznikl na literárním workshopu Fantastic Wolker pod rukama studentů Gymnázia Jiřího Wolkera, za spolupráce Divadla Point.

Zahájení WP...

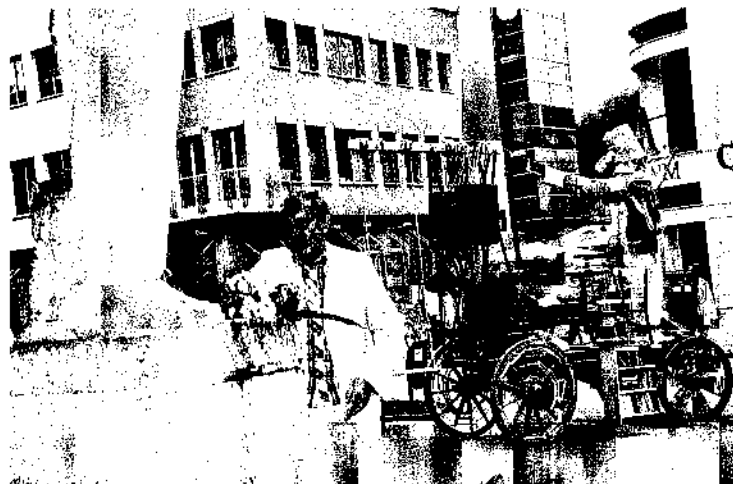
Oficiální zahájení 53.ročníku Wolkrova Prostějova proběhlo v 17 hodin na divadelních prknech v Městském divadle. **Divadlo Point** na úvod předvedlo Baladu o očích topičových, pár slov k festivalu pak pronesli starosta města **Ing. Jan Tesař**, vedoucí útvaru ARTAMA **Ing. Pavlína Čermáková** a vedoucí oddělení DUHA **Alice Gregušová**.

Položení květin...

Festival poezie Wolkrův Prostějov byl neformálně zahájen už v odpoledních hodinách, a to položením květin k pomníku Jiřího Wolker. Před samotnou akcí zbucovalo Divadlo Kvelb pozornost kolemjdoucích svým velkolepým příjezdem, a pečlivě rozhlásilo nutnost vzdát hold básníkovi, po němž je festival pojmenován.

Květiny k nohám sochy složili starosta města Prostějova Ing. Jan Tesař, místostarosta Ing. Pavel Drmola, vedoucí oddělení DUHA Alice Gregušová a vedoucí útvaru ARTAMA Ing. Pavlína Čermáková. Dílo bylo korunováno hozením papírových vlaštovek, symbolů poezie letící do světa. Všechny vlaštovky sice nakonec skončily na zemi, ale krásně a upřímně se proletěly vzduchem.

Vernisáže...

Ve foyeru Městského divadla proběhla vernisáž obrazů matematiky a malířky **Jitky Brúnové-Lachmann**, prostějovské rodačky, nazvaná Pocta Jiřímu Wolkerovi. Působivé obrazy, inspirované díly prostějovského básníka, na nichž podle slov autorky: „Není skoro nic. Cílem bylo zachytit složité myšlenky jednoduchým způsobem.“ Byly však věnované i dalším prostějovským osobnostem. Úvodní laskavou a velmi milou řeč pronesl PhDr. Ivo Barteček CSc., historik a profesor Univerzity Palackého v Olomouci, a sama autorka se rozsáhle rozhovořila o svých inspiracích, pocitech a cílech. Doprovodným programem byla osobitá interpretace Wolkerových básní realizovaná sborem divadla Point při Gymnáziu Jiřího Wolker.

V Duze byla uvedena vernisáž fotografií **Boba Pacholíka**, dvorního fotografa Wolkrův Prostějova, nazvaná Město Prostějov vás vítá. Série černobílých fotek zachycuje město v detailech a ukazuje, jak pravil nezávislý novinář Ondřej Vaculík v úvodním slovu:

„Svět hesel a různých nápisů, které nám sdělují převážně to, co nechceme vědět.“

Život na zámku...

Zámek Wolkrovu Prostějovu je již tradičním doprovodným programem festivalu. Stejně jako loni, i letos se na prostějovském zámku vystřídá spousta kapel různých zaměření a žánrů, přesně tak, aby byl uspokojen zájem co největšího počtu návštěvníků.

Pro zahájení úterního večera byla vybrána prostějovská oldies kapela **Old Brown Shoes**, a rozhodně to nebyl špatný tah. Přestože začátek koncertu doprovázely drobné technické potíže, fanoušci se brzy dostali do té správné nálady a pořádně to „rozjeli“. Kapela zahrála pár svých písní a několik slavných vypalovaček od oblíbených autorů 60. let minulého století. Na nádvoří vládla dobrá nálada, hojně se popíjelo a tančilo. „Atmosféra byla vynikající, hrálo se nám skvěle,“ řekl lídr kapely, zpěvák a kytarista Marek Soldán. „Hrozně nám to tu sedlo, sešla se zde spousta výborných lidí.“

I od návštěvníků se ozývaly pouze nadšené ohlasy. „Byli skvělí, mohla bych je poslouchat celou noc... Tahle hudba mě dokáže rozproudit, ráda na kluky chodím.“

Po krátké pauze nastoupila na scénu v pořadí druhá kapela s názvem **Něco mezi**. Diváci, už naladěni a rozpálení z prvního vystoupení, se nadšeně seskupili pod pódiem, aby si plně vychutnali rychlé a dynamické písně skupiny. Jejich různorodé složení skladeb si našlo zalíbení u většiny návštěvníků, kteří si zbývající část večera náležitě užili.

„Opravdu jsem si to dnes užila, obě kapely hrály výborně,“ prohlásila návštěvnice Barbora a většina diváků jí dala za pravdu. Podle všeho byla atmosféra na zámku téměř bezchybná a ani počasí se proti nám nespiklo. Doufejme, že i v následující večery nám bude přát.

Něco mezi dohráli chvíli po půlnoci a brzy poté se návštěvníci začali pomalu vytrácet. Nabrat síly na další den a noc, která bude zasvěcena rocku.

Doma pálená ...

Veršotepectví se v Prostějově nepřestalo dařit předčasným odchodem Jiřího Wolkera. I dnes se mezi místními mladými básníky najdou skutečné talenty. Na této stránce bychom Vám rádi představili kousek z tvorby Milana Braunera, účastníka semináře *Sólista nemusí být Solipsista*.

Milan Brauner

Látat lány opilými stroji

létat nahoru s úmyslem slyšet
plyšové dny malovat nahotou krajiny poseté lidmi

mořem s bubny

stříbrným klepadlem uprostřed noci

závěť ve sněhu psanou špičkami prstů jak po zábradlí
neztratím se, neboj, neztratím!

nohama a hlavou rozklepanou hledící do stran

na pásku

zachycená

buď mi náramkem co tíží

jak zbědované ruce na bílém plátně

vidím tě jasně

matné něčí kroky

napjatý jak struna chodím teď v noci po chodbách

za přeludy střapatých spánků

s hliněným obědem, s bolestí

na nastavené dlani

se probouzím

Milan Brauner

Projít se po čáře

Takže zase odejít
abych mohl dejchat jiný lidi
jinej dům
zmrzlý pravdy uvnitř
ubíjející oči a dlouhou mnohorozměrnou dálnici

Někdy slova zoufale stačí
a křik by jen uspal pochopení
Naposledy umýt nádobí
a poslat sms - potřebuju se na něčem domluvit
přijdeš dneska
domů? -

Bude trochu prázdnější
v kalambúrech slabostí
se nevymluvím sám sobě
před slovy
se mi nechce utíkat
stejná hořkost v zrcadle
a ticho v hrnku čaje
uprostřed slavnosti cizího štárnutí mé jméno je já
tvé jméno je stejné
záleží na nich?

zamíchat klíčem v šálku zítřejšího rána
nezabýjet a odejít

První a druhý seminární den Milana Braunera

je už teď slitý v jeden celek. Neboť: WOLKERŮV PROSTĚJOVI! Některých z nás, konkrétně seminaristů se dotkl už v pondělí a na některých z nás je tento dotek vidět až do pozdního odpoledne. V duchu tvrdé práce nesl se náš první den, **v semináři Sólista nemusí být solipsista**. Večer jsme poté věnovali seznámováním se s druhým „wolkráčským“ seminářem, a to kladením dotěrných otázek. Světe div se, přes řekneme, zvláštnost našich otázek, lze toto seznamování myslím označit za úspěšné. Nicméně, přestože interpretace textu je věc velmi zábavná, není možné se v našem počtu lidí vyhnout... čekání. Zjistil jsem, že nejhezčí boty má Ríša a Marka. Ale také jsem zjistil, že už se nemůžu dočkat dalšího dne.

Dneska se bude básnit všude...

Divadlo dnes

16:30, Duha
Atraktor ZUŠ Liberec
Kůň na ostrově

Trojice otázek pro autora scénáře, Lukáše Horáčka:

1) Jak dlouho vznikal scénář inscenace Kůň na ostrově a jakými základními stádii vývoje si prošel?

První scénář Kůň na ostrově vznikl jako studentská seminární práce. Byla to loutková verze pro imaginární skupinu. O několik let později jsme s dětmi zinscenovali Nespokojeného dromedára a na konci loňského školního roku s jinou skupinou Koně. Původní náčrt loutkového scénáře se rozrostl o nápěv a tím se změnila i základní konstrukce inscenace. Letos v únoru jsme si na Koně vzpomněli a oprášili je.

2) Jak byste charakterizoval inscenaci, se kterou jedete na Wolkrův Prostějov?

Úsporně rozehraná Prevértova pohádka pro nehodné děti. (Hodným a poslušným dětem stačí svět tak jak je.)

3) Kolik scénářů jste doposud napsal?

Cca 15 scénářů (11 dramatizací, 4 autorské).

Připomínáme...

Divadlo Viola Praha - dnes v Duze od 19:30 jako host festivalu s představením Šuneh Romale – Poslyšte, Romové (romské pohádky a vyprávění, humoresky, anekdoty, písňe i básně vyprávějí a zpívají Bára Hrzanová a Jana Boušková)

Zámek dnes

Středeční program na zámku bude zasvěcen rocku.

Koho dnes večer na zámku uvidíme?

Jako první vystoupí olomoucká kapela **Fantajm Band**, jejíž hlavní zaměření na melodický rock je dotvářeno nádechem folkloru a šansonu. Sedmičlenné seskupení vystupuje převážně na území Olomouckého kraje a dosud vydalo jedno album s názvem Fantajm. Zaposlouchat se do jejich tvorby můžete **od 21:30**.

Black Rose je rockové seskupení 3 muzikantů (kytara, baskytara, bicí), zpěvačky a tvůrčího zpívajícího zvukaře, soustřeďující se v současné době zejména na prezentaci vlastních skladeb z debutového alba Černá růže (2009) formou koncertů, festivalů, motosrazů a dalších vystoupení. Členové Black Rose za každých okolností sází na hráčskou virtuozitu, kvalitní zvuk a celkově pohodovou atmosféru při všech svých vystoupeních. Výraz Black Rose tvoří z velké části zpěvačka Eva, na jejímž vokálu je postavena většina skladeb skupinou interpretovaných. Také používání počítačových „podehrávek“ ozvláštňuje celkový hudební projev a tvář skupiny. Na zámku to rozbálí **ve 23:30**.

Rozpustilá slova

„Mě ještě natoč!“

děvčátko během proslovu malířky Jitky Brúnové-Lachmann při zahajování výstavy Pocta Jiřímu Wolkerovi

Dotek impresionismu

Položení květin k nohám sochy Jiřího Wolkera bylo zakončeno hozením papírových vlaštovek, jakožto nositele poezie do světa. Vlašтовka – matka zůstala v kleci, aby zplodila nové posly poezie pro další rok.

Věřme, že příští rok doletí dál.

Chlazená vychytralost

Správná odpověď z minulého čísla:
Jiří Wolker, básník, jenž miloval svět
a pro spravedlnost jeho šel se být,
se narodil v březnu.

Středeční kvízová

Odkud k nám na festival přihřel ukecanej trakař Divadla Kvelb?

- a) z České Třebové
- b) z Prahy
- c) z Českých Budějovic

Zase na Wolkráku...

Den první.

Na čtvrtou hodinu odpolední jsem měl naplánováno položení květin k pomníku Jiřího Wolkera. Divadlo Kvelb skvěle zvládlo svoji úlohu, proto se určitě půjdu podívat na představení Ukecanej trakař. Ve chvíli, když pouštěli do vzduchu „papírovou poezii“ jsem se bál, že ji nikdo neuklidí a poškodí životní prostředí – moje citlivé téma. Nakonec to dopadlo dobře, papíry na zemi nezůstaly. Samotné zahájení jsem si nemohl nechat ujít. Musím říct, že loni v Duze se mi líbilo víc, letošní mi připadalo stručné. To vynahradilo uvedení Martiny Drmolové a Daniela Razíma k představení Výprodej snů. Opravdu se jim povedlo. Divadlo Výprodej snů jsem nepochopil. Kdybych nezískal letáček k představení, byl bych ztracen. Myslím, že by tento materiál měl dostat každý z návštěvníků. V divadle byly málo používány rekvizity, kostýmy a v jednu dobu bylo „na place“ zbytečně moc herců, kteří by si zatím mohli převlékat kostým na další výstupy. Oddělování jednotlivých příběhů nebylo podle mě zřetelné, nepochopil jsem „úsměvy“ herců. Všechny příběhy napsané v letáčku mě zaujaly a herecké výkony byly výborné.

Zdraví **Jakub Čech**.

Infoservis... výstavy... kina... muzeum... knihovna... koupaliště...

facebook

WP na FB

Víte, že má letošní ročník festivalu svou vlastní stránku na facebooku? Při této příležitosti vyhlašujeme **SOUTĚŽ**. Kdo nám přidá na zeď nejhezčí komentář k tomu, co doposud na festivalu viděl, získá dva volňásky na dnešní večerní program v zámku! Krásu příspěvků odborně zhodnotí redakce Jiříkova viděn :)

Kam na internet?

Možná budete mít chuť si skočit v přestávce mezi poezií na internet, ať už zjistit co je nového ve světě, vybrat e-mail nebo zkontrolovat Vaši oblíbenou sociální síť. V tom případě jsme tu pro Vás my, abychom Vám poradili, kde a jak tuto chuť v Prostějově naplnit.

Pokud vlastníte notebook nebo netbook s přijímačem či jenom šikovný mobil, můžete využít síť Wi-Fi, kterou město Prostějov poskytuje zcela zdarma **na náměstí T.G. Masaryka** a v prostorách **Národního domu**. Pro využívání této sítě se musíte pouze zaregistrovat na adrese www.prostejov.eu (zajděte si do Informačního centra, kde Vám poradí).

Signál bezdrátové sítě **Wi-Fi** je možné chytit i v mnoha přílehlých restauračních zařízeních na Masarykově náměstí, ale i v těch odlehlejších, jako například ve **Fiestě** na Wolkrově ulici, **U krále Ječmínka** na Újezdě či **v hospodě v Hradební** ulici naproti České spořitelně nebo **v Baru 12 opic** na Partyzánské.

Pokud nemáte ani jeden z těchto šikovných přístrojů, a stejně se budete potřebovat dostat na internet, máte několik možností: bezplatný přístup k internetu je poskytován **v Informačním centru Městského úřadu Prostějov**. Služba je tu poskytována max. v délce 20 minut.

Otevírací doba: pondělí až čtvrtek 8.00 – 17.00 hod., pátek 8.00 – 16.00 hod.

Placený přístup k internetu je v internetové kavárně **HABRO**, Hliníky 4 (v ulici za Městskými lázněmi).

Ceny: 1 Kč/min, minimálně 5 minut

50 Kč/hod (30 Kč - 17.00 - 21.00h.)

pernamentka 330 Kč/10 hod

Otevírací doba - pondělí až pátek 8.00 – 20.00, sobota 9.00 – 12.00

další placený přístup nabízí i **Informační centrum pro mládež** Cyrilometodějského gymnázia na adrese Komenského 17 (naproti kulturnímu domu KaSC).

Cena je 0,30 Kč/min

Otevírací doba: pondělí až pátek 13.30 – 18.00, úterý 11.30 – 18.00, středa 14.00 – 18.00, čtvrtek 12.30 – 18.00

Pro bližší informace se obraťte na redakci. Přejeme vám příjemné surfování.

Kam na jídlo...

KEBAB PRIOR – turecký fast food v okénku obchodního domu Prior vedle Muzea PV

PAGODA – fast food s čínskými specialitami jako jsou nudle či gyros, v 1. patře OD Prior

DRAGON – další „čína“, nachází se vedle České spořitelny, směr vlevo od radnice

JÍDELNA ELA – rychlé a levné stravování, denní menu, najdete ji na Olomoucké 16

RESTAURACE U KRÁLE JEČMÍNKA – vaří minutky i denní menu, ale hlavně různé druhy pív vařených ve vlastním pivovaru

– višňové, pšeničné, kvasnicové, 10° až 16° - vstup v podchodu na ulici Újezd nebo z náměstí E. Husserla vedle hotelu Avion

AMERICAN & MEXICAN RESTAURANT – na náměstí T.G. Masaryka, vchází se do ní průchodem vedle řeznictví Makovec, nabízí 2 různé kuchyně i denní menu

RESTAURACE & PIZZERIE FONTANA – také na náměstí TGM, poznáte ji podle pultíku s krájenou pizzou před budovou restaurace a podle zahrádky

KAVÁRNA VE ŠPALÍČKU – útulná a pěkně vybavená kavárna sídlící naproti tržnici za Muzeem PV v jednom z domů bývalého židovského ghetta, krom 57 druhů kávy tu mají i výborné tousty, palačinky a jiné menší pochutiny

RESTAURACE V NÁRODNÍM DOMĚ – spolu s kavárnou sídlí v nádherných prostorách secesního Národního domu podle návrhu architekta Jana Kotěry, má i zahrádku

RESTAURACE STEAK & SALAD – luxusní restaurace ve sklepních prostorách Atria, obchodní galerie vedle ČSOB, atmosféru zde dodává kamenné obložení a historické oblouky

BAR 12 OPIC na Partyzánské ulici - od tří hodin bar s míchanými nápoji, pivem Rychtář a čerstvě grilovanými dobrotami

V Prostějově je ještě spousta jiných restaurací, hospod a hospůdek, ale zpravodaj holt není natahovací, bohužel. Z těch lepších jmenujme ještě například **hospodu v Hradební ulici**, nonstop dvoupatrovou restauraci **Fiesta** na Wolkrově ulici či restauraci **Špalíček** kousek od stejnojmenné kavárny, viz výše.

Pro další tipy pište do redakce, rádi poradíme.

jirikovovideni2010@seznam.cz

Prostějov

Vzpomínáte si, jak jsem kdysi psal o tom, že až umřu, tak se na tomhle světě nic nezmění?

No...

...a vidíte sami...

